

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ

ΟΙ ΜΑΓΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΘΑΥΜΑΤΟΠΟΙΟΙ ΚΑΤΑ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΤΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

Ο μάγος Σίμων και ο Απόστολος Πέτρος. Τό πρώτο θαύμα του 'Αποστόλου. Τό σκυλί που μιλάει ανθρώπινα ! Τό θαύμα του Σίμωνος. Η νίκη του Πέτρου. Ο περίφημος μάγος 'Απολλώνιος, ο Τυανεύς. Τά καταπληκτικά του θαύματα. Άερα-τες και άσύλληπτες. Η ανάληψίς του στεύς ούρανού, κτλ. κτλ.

ΠΙΟ τὰ περιεργότερα επεισόδια της ιστορίας του Χριστιανισμού εινε και η συνάντησις του περιφήμου μάγου Σίμωνος και του 'Αποστόλου Πέτρου, συνάντησις, η οποία κατέληξε σ' άληθινή σχεδόν μονομαχία μεταξύ τους.

Διηγούνται, ότι ο Σίμων είχε ένα μεγαλόσωμο σκυλί, ό όποιος στεκότανε πάντα κοντά στην πόρτα της κατοικίας του και καταστράρασε όλους όσους δεν ήθελε να δεχτή μέσα ό τρομερός κύριός του.

Ο άπόστολος Πέτρος, θέλοντας να συναντήση τόν Σίμονα και να μιλήση μαζί του, διάταξε τόν ζώο να μη μέτα και να τόν αναγγείλη στον κύριό του με ανθρώπινη φωνή.

Ο σκύλος έγινε άμέσως ήμερος σαν άρνάκι και, μαινόμενος στην κατοικία του μάγου, εξέπληρωσε τη διαταγή του Πέτρου, προς μεγάλην έκπληξιν του κυρίου του.

Ο Σίμων τότε γά ν' απειδείξη στον Πέτρο, ότι είχε την ίδια δύναμη μ' αυτόν, διάταξε τόν πιστό φίλιό του ν' άποκριθί στον έπιστάτη, ότι μπορούσε να μιτή έξωθεν τα στην κατοικία του. Τό ύψαινο ζώο εξέπληρωσε άμέσως την έπιθυμία του κυρίου του.

Κατόπιν αυτού, ό άπόστολος Πέτρος, επειδή δεν μπόρεσε να ξεπεράση τόν μάγο στην πρώτη συνάντησί τους, έφυγε με τή βεβαίωτητα, ότι θάβρωσκε καταπληκτικότερη περισσοί να συναγωνισθί μαζί του.

Υστερ' από λίγες μέρες, ό Σίμων διεκήρυξε ότι ήταν ικανός να πετάξη στον άέρα και πραγματικά ύψώθηκε στον ούρανό σαν πουλί, έπάνω σ' ένα πύρινο άρμα.

Ο άπόστολος Πέτρος, όμως, που τόν παρακολούθησε από κάτω, επειδή είχε ξαναγληθεί πειά ή έπιθυμύη του κ' έπιθυμούσε να τόν τιμωρήση, κατώρθωσε με τις προσειχέξς του από Θεό, να τόν γαρύμηση στη γή. Πέφτοντας ό Σίμων, έπεσε τα πόδια του κ' έμενε επί ώρες άναίσθητος.

Ο αυτοκράτορας της Ρώμης Νέρων, όταν έμαθε τόν άποτέλεσμα τού άγόνος τόν δυό άνδρών, παραδέχτηκε την ύπεροχή τού άποστόλου Πέτρου και την άπέδωσε στην ύποστηρίξει κάποιου ισχυρού θεού του.

Ο Σίμων ό μάγος δεν ήταν άτ' τούς κοινούς θαυματοποιούς της εποχής του. Υπήρξε ό ίδρυτής και ό πρώτος άρχηγός τών «Γνωστικόν», ένός συλλόγου μυστικολατρών, ό όποιοι έπικοινωνούσαν με τά πνευρά πνεύματα και τούς δαίμονες.

Ο Σίμων διεκήρυξε επίσης, ότι άν τού έκοθον ποτέ τόν κεφάλι, είχε την ικανότητα ν' άναστήθι μετά τρεις ήμέρες! Όταν όμως άργότερα ό τύραννος Νέρων διάταξε την άποκεφάλισί του, ό δυστυχής μάγος δεν μπόρεσε να ξαναγυρίση στη ζωή...

Πολλά επίσης παράδοξα και ύπερφυσικά γεγονότα άποδιδόνται στον άνοηστικό φιλόσοφο και ίαστό τών ποσίων μεταχριστιανικών χρόνων 'Απολλώνιον τόν Τυανέα, τόν όποιο έβιογράφησε ό ιστορικός Φιλόστρατος.

Ο 'Απολλώνιος γεννήθηκε δυό χρόνια ύστερ' άτ' τόν Χριστό και έφτασε σε ήλικία ένάτον τούτα χρόνων. Στό μαρτό αυτό διάστημα της ζωής του έπεχείρησε πολυάριθμα ταξείδια κ' έπισκέφθη πάμπολλα μέρη της γής, γά να πλουτίση τις γνώσεις του και να απουδάση τή μαγεία.

«Άλλωστε γι' αυτόν τά ταξείδια ήσαν —όπως έβεβαίωσε— παχιόδι, γιατί από τή μά στιγμή στην άλλη μπορούσε να πάη άτ' την Εξόρση στην 'Ασία!...

Είχε επίσης την ικανότητα να μεταμορφώνεται σε ό τι έβαζε στό νού του, π.χ. σε πουλί, σε δέντρο, σε λιθάρι. 'Επί πλέον, προσκαλούσε κοντά του τις σκιές τών νεκρών και προσήτενε μ' ασφάλεια τόν μέλλον.

Μιά μέρα ό 'Απολλώνιος, τόν κερκό που βρισκόταν στην Ρώμη, είχε μετ' έ' ένα σπίτι και προσπαθούσε ν' άναστήθι κάποια κοπέλλα που είχε πεθάνει λίγες ώρες μετά την τελετή τού γάμου της.

'Επειδή δέ ό παρεουρισκόμενο εξέφραζε την έκπληξί τους και

τή δυσπιστία τους γά τόν πρωτοφανές γεγονός που έπρόκειτο να έξελιθθί μπρός στα μάτια τους, ό 'Απολλώνιος γύρισε και τούς ειπε :

— Άκούσατε τόν κεραινώ που βριχάται αυτή τή στιγμή! Τόν διατάζω λοιπόν να πέση έπάνω στον αυτοκράτορα που κάθεται στον τραπέζι και πίνει...

'Αμέσως τότε τόν πλήθος βγήκε άτ' τόν σπίτι κ' έφρεξε προς τά άνάκτορα, θέλοντας να βεβαιωθί άν ό 'Απολλώνιος έλεγε τήν άλήθεια. Πραγματικά, ένας κεραινώς είχε πέσει στην αίθουσα όπου έσυμποσιάζε αυτή τή στιγμή ό Νέρων κ' είχε συντρίψει τόν κύτελλο που έφερε στον χέλι του ό αυτοκράτορας, χωρίς όμως να προξενήση στον ίδιο κανένα κακό.

Όταν κάποτε έπεσε μια μεγάλη έπιδημία στην 'Εφεσο, κάλεσαν έκει τόν 'Απολλώνιο που, όπως είπαμε, ήταν και γιατρός. Ο Τυανεύς μάεφε τότε τούς κατοίκους σε μια μεγάλη πλατεία και τούς ειπε :

— Ξέρωτε γιατί σας τιμωρούν οι θεοί; Σας τιμωρούν γιατί παρθέστε φιλοξενία στο κακοτόν πνεύμα που οι Χριστιανοί άποκαλούν Διάβολο!...

Τότε οι παριστάμενοι, τών όποιων κινήθηκε ή περιέργεια, τόν ρώτησαν σε ποιο μέρος βρισκόταν ό Διάβολος. Ο 'Απολλώνιος, εις άπάντησιν, τούς έδειξε ένα γέροντα ζητιάνο, που καθόταν και λιζώτανε, λέγοντάς τους :

— Αυτός εινε ό άτιος της έπιδημίας. 'Από σας έξαρτάται και τόν έξολοθρεύσετε!...

Τόν πλήθος άρχισε τότε να ρίχνη πέτρες έναντίον τού ζητιάνου, ό όποιος έτάφη κάτω άτ' αυτές. Όταν όμως σε λίγο θέλησαν να τραθήξουν τόν πτώμα του έξω άτ' τήν πόλι και να τόν θάψουν, δεν βρήκαν κάτω άτ' τις πέτρες, παρά τόν σκελετό ένός σκυλιού! 'Από κεινή δέ τήν ώρα σταμάτησε τόν θανατικό και ή άρρώστεια.

Όταν ξαναπήγε άργότερα στη Ρώμη, ό 'Απολλώνιος κατηγορήθηκε από τούς αντιπάλους του και όδηγήθηκε πού τού δικαστηρίου. 'Αλλ' όταν θέλησαν να διαβάσουν τήν έναντίον του καταγγελία, παρατήρησαν ότι τά γραμματά της είχαν σβυσει!...

Οι δικασταί έμειναν κατάπληκτοι άτ' τόν φανόμενο αυτό και ζήτησαν άτ' τόν κατηγορούμενο να τούς τόν έξηγήση. Ο 'Απολλώνιος όμως, αντί να τούς άπαντήση, περιορίστηκε να χαιρουγέλαση.

Κατόπιν οι δικασταί είδαν να σχηματίζονται γύρω στον κατά όποια τόν ένών. Ξαν και τόν έπέκασαν από παντού. Όταν δέ σε λίγο διαλύθηκαν τά σύννεφα, ό 'Απολλώνιος είχε γίνει άφαντος!...

'Αλλά ή συνέπεις τού 'Απολλωνίου δεν σταματούν εδώ. 'Αργότερα, στην εποχή τού Δομητιανού, κατηγορήθηκε και συνελήφθη γά δεύτερη φορά. Διάταξε μάλιστα ό ίδιος ό αυτοκράτορας να τόν γυμνώσουν και να τού κόψουν σύρριζα τά μαλλιά και τά γένεια.

Κατόπιν τόν παρέλαβαν σ' αυτή τή έλεεινή κατάσταση και τόν έκλεισαν σε μια ειρική, στην είσοδο της όποιας τοποθετήθηκαν άγριοντα φίλακες.

Όταν όμως έβραδίφθε και μετ'ησαν στη φυλακή γά να τού πίνε ψωμί, δεν εύρησαν παρά μόνο τά δεσμά, με τά όποια τόν είχαν δέσει. Ο 'Απολλώνιος είχε γίνει και πάλιν άφαντος!

Υστερ' από κάμποσον καιρό, ό 'Απολλώνιος παρουσιάστηκε ξανά στη Ρώμη. Αυτή τή φορά, άρχισε να διατρέχει τούς δρόμους έξαλλος, κρηνγάζοντας :

— Σκοτώσατε τον! Σκοτώσατε τον! Θάνατος στον τύραννο!...

Οι κάτοικοι τόν πήραν από πίσω και μερκοί μάλιστα θέλησαν να τόν συλλάβουν και να τόν παραδώσουν στις άρχές. 'Αλλά, καθώς άπλωναν τά χέρια τους έπάνω του, έμεναν άκίνητοι και σχεδόν άτολιθόμενοι.

Στό μεταξύ ό μάγος έξακολουθούσε να φωνάζη :

— Έτσι σινηθίζετε, ό Ρωμαίοι, ν' άνταμείβετε τούς ανθρώπους που έρχονται, φερόντάς σας ευχάριστες ειδήσεις; Μάθετε, ότι αυτή τή στιγμή ό τύραννος Δομητιανός πλήσσει... αφανίζεται... Νά...!

παλεύει... τρέχει τὸ αἷμα του... Ξειψυχάζει!...

'Ο λαὸς ἔτρεξε ἀμέσως στ' ἀνάκτορα κ' ἔκει πληροφορήθηκε, διὰ πραγματικῶς ὁ τρομερὸς αὐτοκράτωρ εἶχε πέσει θύμα δολοφονικῆς ἀποπειρᾶς.

'Όταν μετὰ καθὸ ἀπέθανε ὁ Ἀπολλώνιος, οἱ μαθηταὶ τοῦ διέδωσαν, διὰ τὸν εἶχαν παραλάβει οὐράνια πνεύματα καὶ διὰ εἶχε ἀναληφθεῖ, ἔπος ὁ προφήτης Ἠλίας. Καὶ ἡ διάδοσις αὐτὴ δὲν ἦταν δύσκολο νὰ γίνῃ πιστευτὴ ἀπ' τὸ λαὸ, ἀφοῦ βλῆ σχεδὸν ἡ ζωὴ τοῦ ἀειγυμνασίου αὐτοῦ φιλοσόφου ἦταν γεμάτη τέρατα καὶ σημεῖα!

'Αλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐπιφανεῖς ἄνθρωποι ἀναφέρονται, διὰ ἐρχόντουσαν σ' ἐπακουσινῶνι μὲ τὰ πνεύματα καὶ κατόρθωναν ἔτσι νὰ προβλέπουν τὸ μέλλον καὶ νὰ προφητεύουν. Μεταξὺ αὐτῶν συγκαταλέγονται ἀπὸ τοὺς πρώτους οἱ Ἀλεξανδρινοὶ φιλόσοφοι Πλωτίνος, Πορφύριος καὶ Ἰαμβλῖχος.

Κατὰ τὴν ἐποχὴ τῶν αυτοκρατόρων, ἡ μαγεία εἶχε τόση πέφαισι στὴ Ρώμῃ, ὥστε παρουσιάσθητο διάφοροι τσαρλατάνοι καὶ παρίσταναν τὸν μάγο, ἔξασπῶντας τοὺς ἀρελεῖς καὶ τρομοκρατῶντας τοὺς εὐπάστους. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ αυτοκράτορες τοὺς καταδίκασαν κάθε τόσο σ' ἐξορία, συμπεριλαμβάνοντας κάποτε κατὰ τὴν γενικὴ αὐτὴ διάταξι καὶ προσωπικοὺς ἐχθρούς των, ποὺ δὲν εἶχαν καμμιά σχέσι μὲ τὸ Διάβολο καὶ τὰ πνεύματα.

'Όταν ἐβασίλευε στὴ Ρώμῃ ὁ Φλάβιος Βαλέντιος, εἶχε σχηματισθεῖ ἐναντίον του μιά συννομία, στὴν ὁποία συμμετεῖχαν πολλὰ διακεκριμένα πρόσωπα. Μιά μέρα, οἱ συννομοῖτες θέλησαν νὰ μάθουν ποῖος θάταν ὁ διάδοχος τοῦ αὐτοκράτορος, μετὰ τὴ δολοφονία του, καὶ μαζεύτηκαν γύρω ἀπὸ ἕνα τραπέζι, ὅπου ἦταν χαρᾶχμένα ὅλα τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου. Στὸ μέσον τοῦ τραπέζιου αὐτοῦ ἕπαιχε ἕνας δείκτης, τὸν ὁποῖο ἄρῳσαν νὰ περιστρέφουν.

Πρωταρῆθηκε λοιπὸν, διὰ τὴ πρώτη γράμματα, στὰ ὁποία σταμάτησε ὁ δείκτης ἦσαν τὸ Θ, τὸ Ο καὶ τὸ Ε. 'Ο Φλάβιος Βαλέντιος διωξ, ἀγνωστο πῶς, κατόρθωσε νὰ τὰ μᾶθῃ ὅλα αὐτὰ καὶ γιὰ νὰ προλάβῃ τὴν προφητεία, σκότωσε πολλοὺς ἐπιφανεῖς ἱερούς του, τῶν ὁποῶν τὸ ὄνομα ἀρχίζε μὲ τὰ πρωταῖνα γράμματα. 'Εν τοῦτοις διωξ δὲν ἐγλύτωσε ἀπ' τὸ πεπομένο του, γιστὶ τὸν διαδέχτηκε στὸ θρόνο, κατὰ διαβολικὴ σύμπτωσι, κάποτε Θεὸς ὁ δωρός!...

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ Μ. ΑΝΔΡΩΝ

ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΞΗΝΙΕΣ

'Ο περίφημος μουσουργὸς τῆς Γαλλίας Πούλλε, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ιδιοτροπιῶν του, εἶχε καὶ τὴν ἀκόλουθη: 'Όταν τῆρανε ν' ἀκούσῃ στὸ θέατρο κανένα μουσικὸ πού νὰ παίζῃ ἄρχικα τὰ κομμάτια, τὰ ὁποῖα εἶχε τόνισαι ὁ ἴδιος, ἄρπαζε, γεμάτος ὄργῃ, τὸ μουσικὸ ὄργανο τοῦ δυστυχισμένου παικτοῦ καὶ τὸ ἔσπαιε ἐπάνω στὴς πλάτες του! 'Αλλὰ μόλις τοῦ περνοῦσε ὁ πρῶτος θυμὸς, μετανοοῦσε, ἔβαινε στὸ σπίτι του τὸν μουσικὸ, τὸν κρατοῦσε στὸ δεῖπνο, τοῦ ἔδινε μερικὲς συμβουλὲς καὶ τοῦ χάριζε, πρὶν φύγει, ἕνα νέο καὶ καλύτερο ὄργανο. Τὴ συνήθειά του αὐτὴ τὴν εἶχαν μάθει ὅλοι οἱ ὄργανοπαῖχτες καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἔπειταν ἐπίτηδες σὲ λάθῃ, γιὰ ν' ἀποκτήσουν κανούργιο ὄργανο!

'Επίσης ὁ περίφημος Γάλλος φιλόσοφος Μαλεμπράνς, φαντάστηκε κάποτε, διὰ κρεμόταν ἀπ' τὴ μύτη του τὸ... μπουτὶ ἑνὸς ἄρῳου καὶ παραπονῶταν ἐπὶ σειρὰν ἑτῶν γιὰ τὸ μεγάλο βάρος καὶ τὴν ἀφόρητὴ κακοσμία του!... 'Όταν κουνιέντιαζε μαζὺ μὲ φίλους του, σπεκοῦταν πάντα σὲ ἀπόστασι, γιὰ νὰ μὴν τοὺς ἐνοχλῇ μὲ τὴν ἄσχημῃ μυρωδιά του! Κάποιος διωξ φίλος του γιαντρός ἀνέλαβε νὰ τὸν γαρτρέψῃ ἀπ' αὐτὴ τὴ μονομανία του καὶ τὸ κατόρθωσε. Τὸν ἐπλήγωσε δηλαδὴ μ' ἕνα ξυράφι στὴν ἄκρη τῆς μύτης καί, ἐπωφελούμενος τῆς ταρχῆς του, τοῦ παρουσίασε ἕνα μπουτὶ, ποὺ εἶχε κρύψει ἀπὸ πρὶν κάτω ἀπὸ τὰ ρούχα του, φωνάζοντας θεαμβεινικὰ:

— 'Επὶ τέλους! Σοῦ τὸ ἔκορα...

— Μὰ αὐτὸ τὸ μπουτὶ εἶνε φημμένο, ἐνὸ τὸ δικό μου ἦταν ὀμῶ! παρατήρησε σκεφτικὸς ὁ Μαλεμπράνς.

— Αὐτὸ συμβαίνει, τοῦ ἀποκρίθηκε μ' ἐτοιμότητα ὁ γιαντρός, γατὶ κάθηρες τόσες φορὲς ὡς τώρα κοντὰ στὴ φωτιά.

'Ο φιλόσοφος ἐπίστεψε τὴν ἀστεία ἐξήγησι τοῦ γιαντροῦ, κατέληφθη ἀπὸ ἀράντασση χαρὰ, χύθηκε, τὸν ἀγκάλιασε καὶ τὸν γέμισε φιλιὰ!...

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

ΓΟΙΚΙΔΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

'Ο Ντεϋγκλας Φαίρμπανκς γιὰ τὴ γυναῖκα του. Πῶς γνώρισε τὴ Μαίρη Πίκφορντ. 'Ο γάμος τους. 'Ενα σπιτάκι στὸ βουνό. 'Η Πίκφορντ ὡς σύζυγος καὶ νοικοκυρά. 'Ο μεγαλύτερος κίνδυνος τῆς ζωῆς των. Φέρνει νύστα ὁ κινηματογράφος; Τὶ λέει ἕνας Ἀγγλος γιαντρός, κτλ. κτλ.

'Ο παγκοσμίου φήμης ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου Ντεϋγκλας Φαίρμπανκς ἐδημοσίευσε τελευταία τὸ ἔξις ἐνδιαφέρον ἄρθρο γὰ τὴ σύζυγόν του, τὴν ἐπίσης ὀνομαστὴ καλλιτέχνηδα Μαίρη Πίκφορντ: «'Όταν ἐγνώρισα γιὰ πρώτη φορὰ τὴ Μαίρη Πίκφορντ, ἦταν παιδί ἕνας ἀπὸ τοὺς λαμπρότερους κινηματογραφικῶς ἀστέρας, ἐνὸ ἐγὼ ἦμιον ἕνας ἀπλὸς ἠθοποιὸς τοῦ θεάτρου, ποὺ τότε μάλισ ἀρχίζα ν' ἀποκτῶ κάποια φήμη καὶ στὸν κινηματογράφο.

Ἐίνε περίεργο πῶς μὰ μικροσκοπικὴ γυναῖκα, σὰν τὴ Μαίρη, μπόρεσε νὰ ὑποδουλώσῃ ἕνα ρομαλέο ἄνδρα, σὰν ἐμένα. Κι' ὅμως, αὐτὸ ἀκριβῶς μοῦ συνέβη. 'Η ζωὴ μου χωρὶς αὐτὴν, εἶνε ἀσημάνητὴ καὶ ἀδειανή.

Τὴν ἐποχὴ ποὺ προτογνωριστήκαμε, τόσο ἡ Μαίρη, ὅσο καὶ ἐγὼ, ἦμασθε ἔγγαμοι. Χρεοώστηκες λοιπὸν νὰ περμιένουμε. Κάνομε καὶ' οἱ διὸ μας ἴσχυοντῃ, ὅσπου ἡ Μαίρη ἔγινε διζὴ μου καὶ μὲ συνώδεψε στὸ οἶκημα, τὸ ὁποῖο τῆς εἶχα ἐτοιμάσει ἀπὸ κορυφὴ ἑνὸς λόφου.

Σ' ὀλη τὴ ζωὴ τῆς, ἡ Μαίρη ἐξέφραζε τὴν ἐπιθυμία νὰ ζῆσῃ στὴν κορυφὴ ἑνὸς λόφου. Ἐίχαμε μελήσει πολλὲς φορὲς γι' αὐτὸ πρὸ τοῦ γάμου μας καὶ εἶχα ἀποσπᾶσαι νὰ τῆς κάνομε ἕνα τέτοιο δῶρο. 'Ἐτσι ἔχτισα τὸ σπίτι αὐτὸ.

'Η σύζυγός μου εἶνε μὰ θαυμαστὰ νοικοκυρά. Αὐτὴ δίνει τίς ὀδηγίες γιὰ τὰ γυναικῆτά μας, ὅταν τρώομε στὴν ἡλόλοιστῃ ἀεροθαλασσῇ ἢ ἔξω στὸν κῆπο. Αὐτὴ ἐπιβλέπει τίς χαμαφῆρες, τίς μαγειρίτσες, τοὺς κηπουρούς. 'Ἐπίσης καταγίνεται μὲ ζῆλο στὰ ζητήματα τῆς ἐσωτερικῆς διακοσμῆσεως τῆς κατοικίας μας.

'Η Μαίρη εἶνε μὰ ἀπὸ τίς πὺ πολλοῦσυχολες γυναῖκες τοῦ κόσμου, ἀλλὰ ποτὲ δὲν τὴν εἶδα βασική, παραγμένη, νευρωσμένη. Εἶνε πάντα τῆς ἡρεμῆς. Τελειώνων τὴν καθημερινὴ τῆς ἐργασία, χωρὶς νὰ δεῖξῃ κανένα σημεῖο ἐξουτλήτῃσεως. Ἀκόμα καὶ' ὅταν πρωταγωνιστεῖ σὲ καμμιά ταινία, ἡ Μαίρη βρίσκει καθρὸ καὶ γιὰ ἕνα πλήθος ἄλλες ἀσχολίες.

Κάποτε, ὅταν ἦμασθε στὸ Λονδῖνο, δοξίμασα γὰ μερικὰ λεπτὰ ἀληθινὸ τρώο. Ἦταν ὅταν εἶχαμε περικυβηθεῖ ζαφνικά ἀπὸ τὸ πλῆθος στὸ «Θηάτροκαλ. Γιάρντεν Πάρτυ». Ἐίχαμε πάει ἐκεῖ ὡς ἀπλοὶ ἐπισκέπτες, θέλοντας νὰ παρερθεθῶμε σὲ μιά συγγέντησι, μὲ τὴν ἐλπίδα διὰ δὲν θὰ μᾶς ἀναγνωρίσων.

Ποτὲ δὲν θὰ λησιμονήσω λοιπὸν τὸν φόβο ποὺ ἔσφριξε τὴν καρδιά μου, ὅταν ἡ τεράστιες λαϊκῆς μᾶζες τῆς ἀέραντῃς ἐκείνης αἰθουσῆς ἀρχισαν νὰ κατεπύδωνται πρὸς τὸ μέρος μας, νὰ σπρωγγώνωνται ἐξακολουθητικὰ καὶ νὰ μᾶς περισφιγγων ἀποπνιχτικὰ.

Γιὰ μὰ στιγμὴ εἶδα στὴ φαντασία μου τὴ μικρόσχημῃ γυναικοῦλα μου νὰ ἀνατρέτεται καὶ νὰ σαφώνεται ἀπὸ τὸ ἀχρότητο ἐκείνο κῆμα τοῦ πλῆθους, ποὺ φουσκωνε ὀλοένα καὶ βογγοῦσε γύρω μας!...

Μὰ εἶχα τὴν ἐτοιμότητα νὰ σκεφθῶ κατὰ καὶ νὰ τὸ βάλο ἀμέσως σ' ἐφαρμογή. Ἀρπαξα δηλαδὴ πάνω στοὺς ὄμους μου τὴ Μαίρη καὶ τὴν περιέφερα εἰς θεαμβεινικὰ, ἀλλὰ καὶ ἀσφαλῆστατα, ἀνάμεσα ἀπ' τὸ ἐνδοσιασμένο καὶ σχεδὸν ἐξώλο πλῆθος, ὥσπου τὴν ὀδήγησα στὴ σωτηρία ἔξοδο!»

***

Κάποιος Ἀγγλος γιαντρός ἀσχολήθηκε τελευταία μὲ τὸ ζήτημα ἂν ὁ κινηματογράφος τρομαίεῖ ἢ ὄχι ἔτι. Κατὰ τίς ἔρευνες λοιπὸν ὄταν ἐν λόγῳ γιαντροῦ, ἡ διαδοχικὴ προβολὴ εἰκόνων στὸ πανὶ φέρνει ἀγατανικήτη νύστα στοὺς θεατᾶς. Αὐτὸ ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός, διὰ ἄνθρωπον ποὺ δὲν νυστάζουν καθόλου καὶ ποὺ παρακολουθοῦν μὰ προβολομένη ταινία κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας, καταλαμβάνοντα ἀπὸ ἕπνηλια. 'Ο Ἀγγλος γιαντρός, καταλήγωντας, συσταίνει στοὺς νευρωσθεῖς ποὺ πάσχουν ἀπὸ ἕπνηλια, νὰ ἐγκαθιστοῦν στὸ δωμάτιο τοῦ ἔπνου τους — ὅσα ἔχουν τὰ μέσα ἐννοεῖται — μὰ σισκευὴ κινηματογραφικὴ καὶ τοὺς παρῆχει τὴ διαβεβαίωσι, διὰ

δέκα λεπτὰ μετὰ τὴν ἔναρξι τῆς προβολῆς τῆς ταινίας θ' ἀποκοιμούνται.

